

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ

privind unele măsuri fiscale, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul fiscal și prorogarea unor termene

Având în vedere necesitatea clarificării modalității de deducere a costului de achiziție al aparatelor de marcat electronice fiscale, în cazul asocierilor fără personalitate juridică, în vederea determinării impozitului pe venitul realizat datorat de fiecare asociat, în situația în care există obligativitatea de a utiliza aparatele de marcat electronice fiscale,

având în vedere necesitatea efectuării unor corelări și corecții de natură tehnică, în vederea asigurării aplicării unitare a reglementărilor fiscale cu privire la TVA,

luând în considerare necesitatea eliminării echivocului generat, pe de o parte de actualele prevederi ale Codului fiscal care instituie obligativitatea depunerii declarațiilor recapitulative pentru operațiunile intracomunitare, iar, pe de altă parte, de faptul că sistemul VIES nu mai oferă informații cu privire la înregistrarea în scopuri de TVA a persoanelor impozabile din Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord, în condițiile în care anumite operațiuni realizate între persoane impozabile din România și persoane impozabile din Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord sunt luate în considerare în scopuri de TVA în continuare ca operațiuni intracomunitare,

având în vedere necesitatea exceptării de la includerea în decontul de taxă a sumelor reprezentând TVA de plată cu care organul fiscal s-a înscris la masa credală, potrivit Legii nr. 85/2014,

având în vedere necesitatea de a se asigura resurse financiare suplimentare contribuabililor care intră în sfera de aplicare a impozitului specific unor activități, prin reducerea sarcinii fiscale privind impozitul specific,

ținând cont de faptul că, în continuare, o mare parte din activitățile din sfera impozitului specific unor activități nu se desfășoară în condiții de rentabilitate,

având în atenție necesitatea adoptării unor măsuri care să protejeze mediul de afaceri și sistemul economic, în contextul în care, prin restricțiile impuse de autorități, pentru prevenirea și combaterea efectelor pandemiei de COVID-19 se interzic sau au fost restrânse anumite activități, sectorul turismului fiind unul dintre cele mai grav afectate,

luând în considerare necesitatea revizuirii măsurii privind stabilirea unui stimulent fiscal pentru contribuabilii plătitori de impozit pe profit care efectuează cheltuieli cu educația timpurie, având în vedere pe de o parte, numeroasele controverse apărute în procesul de aplicare, rezultând blocaje în punerea în practică a dispozițiilor întrucât insuficiența actualei reglementări nu permite identificarea modalității de aplicare, și pe de altă parte faptul că menținerea actualei reguli influențează în mod semnificativ veniturile bugetare, în contextul în care la momentul adoptării nu s-a indicat sursa de finanțare a acestei facilități fiscale,

în condițiile în care reglementarea actuală privind facilitatea fiscală pentru cheltuielile cu educația timpurie nu corespunde cu normele comunitare adoptate în domeniul taxei pe valoarea adăugată și accizelor, și nici cu cele naționale din domeniul impozitului pe salarii,

în vederea prelungirii aplicării unor măsuri fiscale benefice mediului de afaceri în contextul în care pandemia SARS-CoV-2 a generat dificultăți de natură financiară pentru majoritatea întreprinderilor, acestea confruntându-se în această perioadă cu o lipsă severă de lichiditate,

ținând cont de faptul că neluarea unor măsuri urgente, cu caracter excepțional, ar putea aduce prejudicii bugetului de stat ca urmare a încetării activității unor contribuabili,

luând în considerare necesitatea atât a susținerii resurselor financiare ale contribuabililor, cât și a asigurării încasării unor sume certe și periodice la bugetul general consolidat,

având în vedere necesitatea prevenirii acumulării de către contribuabili a noi datorii la bugetul general consolidat,

în vederea susținerii conformării la plată, și menținerii lichidităților financiare pentru revitalizarea activității contribuabililor, ca efect al crizei sanitare,

ținând cont de faptul că un număr semnificativ de contribuabili și-au manifestat intenția de a beneficia de măsura restructurării obligațiilor bugetare, dar până la această dată nu au depus cererea de restructurare, planul de restructurare, precum și testul creditorului privat prudent,

în vederea asigurării continuității pachetului de măsuri fiscale adoptat anterior prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 69/2020 pentru modificarea și completarea Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, precum și pentru instituirea unor măsuri fiscale, cu modificările și

completările ulterioare și prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 181/2020 privind unele măsuri fiscal-bugetare, pentru modificarea și completarea unor acte normative, cu modificările și completările ulterioare, având în vedere perpetuarea crizei sanitare, evoluția imprevizibilă a pandemiei în perioada următoare, prelungirea stării de alertă, context în care afacerile sunt în continuare afectate,

luând în considerare necesitatea aplicării unui tratament unitar, atât în cazul persoanelor fizice, cât și al persoanelor juridice, în ceea ce privește scoaterea din evidența contribuabililor declarați inactivi,

ținând cont de faptul că neimplementarea măsurii privind introducerea unor clarificări cu privire la deducerea costului de achiziție al aparatelor de marcat electronice fiscale, în cazul asocierilor fără personalitate juridică pentru care impozitul anual pe venit se stabilește de fiecare asociat, generează dificultăți la stabilirea impozitului pe veniturile realizate de membrii unei astfel de asocieri,

ținând seama de faptul că nepromovarea reglementărilor în domeniul TVA ar avea consecințe negative, în sensul în care:

- în lipsa efectuării corecțiilor și corelărilor tehnice necesare ar persista echivocul prevederilor legale, generând confuzie la nivelul persoanelor impozabile;

- nepromovarea măsurii privind exceptarea de la obligativitatea depunerii declarațiilor recapitulative pentru operațiunile desfășurate între persoanele impozabile din România și persoanele impozabile din Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord, cu excepția operațiunilor care implică transporturi de bunuri în/din Irlanda de Nord, ar conduce la dificultăți și disfuncționalități din perspectiva îndeplinirii obligațiilor declarative ale contribuabililor care desfășoară astfel de operațiuni;

- în situația în care sumele cu care organul fiscal s-a înscris la masa credală, potrivit Legii nr. 85/2014, se înscriu și în decontul de TVA, obligația de plată ar putea fi stinsă atât prin mecanismele specifice TVA, cât și conform procedurii insolvenței,

ținând seama de faptul că nepromovarea acestor reglementări în domeniul impozitului specific unor activități ar avea consecințe negative, în sensul că:

- ar conduce la scăderea numărului operatorilor din sfera impozitului specific din circuitul economic, precum și a locurilor de muncă create de aceștia;

- ar afecta mediul de afaceri și implicit veniturile bugetului de stat, în contextul în care lipsa de lichiditate poate antrena chiar insolvabilitatea operatorilor care desfășoară activități în sectorul turismului, alimentației publice,

dat fiind faptul că, în lipsa efectuării corelărilor tehnice necesare ar persista echivocul în ceea ce privește prevederile legale referitoare la stimulentele fiscale pentru cheltuielile cu educația timpurie,

în considerarea faptului că neadoptarea măsurii cu privire la actuala reglementare referitoare la facilitățile fiscale pentru cheltuielile cu educația timpurie, ar conduce la menținerea situației existente, în care subzistă inadvertențe și lacune ce nu permit aplicarea, precum și implicații bugetare semnificative, pentru a se putea da eficiență reglementării și preveni afectarea în mod negativ a bugetului de stat se impune înlăturarea acestei situații, cu celeritate, pe o perioadă determinată de timp,

nepromovarea prezentului act normativ ar avea consecințe negative, în sensul că ar determina o lipsă de lichiditate care poate genera chiar insolvabilitatea unor operatori economici, cu efecte grave asupra mediului de afaceri și, implicit, asupra veniturilor statului, dar și faptul că acest lucru, pe termen scurt și mediu, poate afecta grav situația economică a operatorilor și situația angajaților acestora, cu posibile consecințe chiar și pe termen lung,

în considerarea faptului că aceste elemente vizează interesul general public și constituie situații de urgență și extraordinare a căror reglementare nu poate fi amânată,

În temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Art. I. – Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 688 din 10 septembrie 2015, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 123 după alin. (1²) se introduce un nou alineat, alin. (1³), cu următorul cuprins:

„(1³) În cazul asocierilor fără personalitate juridică, pentru stabilirea impozitului anual datorat de fiecare membru asociat, costul de achiziție al aparatelor de marcat electronice fiscale puse în funcțiune în anul respectiv se distribuie proporțional cu cota procentuală de participare corespunzătoare contribuției, conform contractului de asocierie.”

2. La articolul 286 alineatul (1), litera c) se modifică și va avea următorul cuprins:

„c) pentru operațiunile prevăzute la art. 270 alin. (4) și (5), pentru transferul prevăzut la art. 270 alin. (10) și pentru achizițiile intracomunitare considerate ca fiind cu plată și prevăzute la art. 273 alin. (2) și (3), prețul de cumpărare al bunurilor respective sau al unor bunuri similare ori, în absența unor astfel de prețuri de cumpărare, prețul de cost, stabilit la data livrării. În cazul în care bunurile reprezintă active corporale fixe, baza de impozitare se stabilește conform procedurii stabilite prin normele metodologice;”

3. La articolul 297, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Dreptul de deducere a TVA aferente achizițiilor efectuate de o persoană impozabilă care aplică sistemul TVA la încasare conform prevederilor art. 282 alin. (3) - (8) este amânat până în momentul în care taxa aferentă bunurilor și serviciilor care i-au fost livrate/prestate a fost plătită furnizorului/prestatorului său, chiar dacă o parte din operațiunile realizate de persoana impozabilă sunt excluse de la aplicarea sistemului TVA la încasare conform art. 282 alin. (6). Aceste prevederi nu se aplică pentru achizițiile intracomunitare de bunuri, pentru importuri, pentru achizițiile de bunuri/servicii pentru care se aplică taxare inversă potrivit prevederilor art. 307 alin. (2) - (6) sau art. 331.”

4. La articolul 303, alineatul (5) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(5) Prin excepție de la prevederile alin. (4), nu se preiau în decontul de taxă:

a) sumele reprezentând TVA care nu sunt considerate restante conform art. 157 alin. (2) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, sau potrivit altor legi. Sumele care devin ulterior restante se cuprind în decontul perioadei fiscale în care intervine această situație;

b) sumele reprezentând taxa cumulată de plată cu care organul fiscal s-a înscris la masa credală potrivit prevederilor Legii nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență, cu modificările și completările ulterioare.”

5. La articolul 325, după alineatul (1¹) se introduce un nou alineat, alin. (1²), cu următorul cuprins:

„(1²) Prin excepție de la prevederile alin. (1), în declarația recapitulativă nu se menționează operațiunile intracomunitare realizate de persoane impozabile din România cu persoane impozabile din Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord, cu excepția operațiunilor intracomunitare care implică transporturi de bunuri în/din Irlanda de Nord.”

6. La articolul 325, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Declarația recapitulativă se întocmește conform modelului stabilit prin ordin al președintelui A.N.A.F., pentru fiecare lună calendaristică în care ia naștere exigibilitatea taxei pentru operațiunile prevăzute la alin. (1), respectiv pentru fiecare lună calendaristică în care sunt expediate sau transportate bunuri în cadrul regimului de stocuri la dispoziția clientului sau în care intervin modificări ale informațiilor furnizate, conform alin. (1¹).”

7. La articolul 325, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alin. (2¹), cu următorul cuprins:

„(2¹) Prevederile alin. (1¹) și (2) nu se aplică operațiunilor realizate de persoane impozabile din România cu persoane impozabile din Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord, cu excepția operațiunilor care implică transporturi de bunuri în/din Irlanda de Nord.”

Art. II. – (1) Contribuabilii obligați la plata impozitului specific unor activități, potrivit Legii nr. 170/2016 privind impozitul specific unor activități, cu completările ulterioare, pentru anul 2021, nu datorează impozit specific pentru o perioadă de 90 de zile calculată începând cu data de 1 aprilie 2021.

(2) Pentru aplicarea prevederilor alin. (1) contribuabilii recalculează în mod corespunzător impozitul specific stabilit potrivit Legii nr. 170/2016, cu completările ulterioare, aferent anului 2021, prin împărțirea impozitului specific anual la 365 de zile calendaristice și înmulțirea valorii

rezultate cu numărul de zile obținut prin scăderea din numărul de 365 de zile calendaristice a numărului de zile aferent perioadei prevăzute la alin. (1) și a numărului de 90 de zile calendaristice prevăzut la art. XXV din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 226/2020 privind unele măsuri fiscal-bugetare și pentru modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene.

Art. III. - (1) Aplicarea prevederilor art. 25 alin. (4) lit. i¹) și i²), art. 76 alin. (4) lit. x) și art. 142 lit. z) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 688 din 10 septembrie 2015, cu modificările și completările ulterioare, se suspendă, începând cu data de 1 aprilie 2021 și până la data de 31 decembrie 2021, inclusiv.

(2) Pe perioada suspendării prevăzută la alin. (1), cheltuielile pentru funcționarea corespunzătoare a creșelor și grădinițelor aflate în administrarea contribuabililor sunt considerate cheltuieli cu deductibilitate limitată de natura celor prevăzute la art. 25 alin. (3) lit. b) din Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare, și intră sub incidența limitei stabilite pentru acestea, de 5% aplicată asupra valorii cheltuielilor cu salariile personalului, potrivit Codului muncii.

(3) Prevederile alin. (1) referitoare la art. 76 alin. (4) lit. x) și art. 142 lit. z) din Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare, se aplică începând cu veniturile aferente lunii aprilie 2021.

Art. IV - Ordonanța Guvernului nr. 6/2019 privind instituirea unor facilități fiscale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 648 din 5 august 2019, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. La articolului 3, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) Debitorul care dorește să își restructureze obligațiile bugetare, potrivit prezentului capitol, are obligația de a notifica organul fiscal competent cu privire la intenția sa în perioada 8 august - 31 octombrie 2019 și în perioada 1 februarie - 30 septembrie 2020, precum și în perioada 1 noiembrie 2020 - 30 septembrie 2021, sub sancțiunea decăderii din dreptul de a mai beneficia de restructurarea obligațiilor bugetare, și se adresează unui expert independent în vederea întocmirii unui plan de restructurare și a testului creditorului privat prudent.”

2. La articolul 22, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) Solicitarea de restructurare prevăzută la art. 5 se poate depune până la data de 31 ianuarie 2022, sub sancțiunea decăderii.”

Art. V. – (1) Pentru debitorii care au depus notificarea privind intenția de restructurare a obligațiilor bugetare, potrivit art. 3 din Ordonanța Guvernului nr. 6/2019 privind instituirea unor facilități fiscale, cu modificările și completările ulterioare, până la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență care nu depun solicitarea de restructurare a obligațiilor bugetare, potrivit art. 5 din Ordonanța Guvernului nr. 6/2019, cu modificările și completările ulterioare, până la data de 30 iunie 2021, începe sau continuă, după caz, executarea silită. Dispozițiile art. 8 din Ordonanța Guvernului nr. 6/2019, cu modificările și completările ulterioare rămân aplicabile. Depunerea unei noi notificări până la data de 30 iunie 2021 sau după expirarea acestui termen, nu mai produce efecte. În situația în care solicitarea de restructurare este depusă după începerea executării silite, aceasta se suspendă de la data depunerii solicitării de restructurare.

(2) Pentru debitorii care depun notificarea privind intenția de restructurare a obligațiilor bugetare, potrivit art. 3 din Ordonanța Guvernului nr. 6/2019, cu modificările și completările ulterioare, după data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență dar nu depun solicitarea de restructurare a obligațiilor bugetare, potrivit art. 5 din același act normativ în termen de 6 luni de la data depunerii notificării, începe sau continuă, după caz, executarea silită. În situația în care termenul de 6 luni se împlinește după data de 31 ianuarie 2022, solicitarea de restructurare trebuie depusă până la această dată. Dispozițiile art. 8 din Ordonanța Guvernului nr. 6/2019, cu modificările și completările ulterioare rămân aplicabile. Depunerea unei noi notificări în perioada de 6 luni sau după expirarea acestui termen, nu mai produce efecte. În situația în care solicitarea de restructurare este depusă după începerea executării silite, aceasta se suspendă de la data depunerii solicitării de restructurare.”

Art. VI. - Termenul prevăzut la art. XIII alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 48/2020 privind unele măsuri financiar-fiscale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 319 din 16 aprilie 2020, cu modificările ulterioare, cu privire la aplicarea prevederilor

dispozițiilor art. XI din același act normativ, prorogat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2020 pentru modificarea Ordonanței Guvernului nr. 6/2019 privind instituirea unor facilități fiscale, precum și pentru modificarea altor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 459 din 29 mai 2020, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 114/2020, prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2020 privind unele măsuri fiscale, modificarea unor acte normative și prorogarea unor termene, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 551 din 25 iunie 2020, prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 181/2020 privind unele măsuri fiscal-bugetare, pentru modificarea și completarea unor acte normative, precum și pentru prorogarea unor termene, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 988 din 26 octombrie 2020, precum și prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 226/2020 privind unele măsuri fiscal-bugetare și pentru modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1332 din 31 decembrie 2020, se prorogă până la data de 31 ianuarie 2022.

Art. VII. - Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 69/2020 pentru modificarea și completarea Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, precum și pentru instituirea unor măsuri fiscale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 393 din 14 mai 2020, cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. La articolul VIII, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) Sunt considerate restante la data de 31 martie 2020 inclusiv și obligațiile de plată care, la această dată, se află în oricare dintre situațiile prevăzute la alin. (3), iar ulterior acestei date, dar nu mai târziu de data de 31 ianuarie 2022 inclusiv, înlesnirea la plată își pierde valabilitatea sau, după caz, încetează suspendarea executării actului administrativ fiscal.”

2. La articolul IX, litera d) se modifică și va avea următorul cuprins:

„d) debitorul depune cererea de anulare a accesoriilor după îndeplinirea în mod corespunzător a condițiilor prevăzute la lit. a) - c), în perioada 14 mai 2020 - 15 decembrie 2020, inclusiv, sau în perioada 1 ianuarie 2021 - 31 ianuarie 2022, inclusiv, sub sancțiunea decăderii.”

3. La articolul XIII alineatul (5), litera c) se modifică și va avea următorul cuprins:

„c) obligațiile accesorii amânate la plată potrivit lit. a) nu se sting până la data soluționării cererii de anulare a accesoriilor sau până la data de 31 ianuarie 2022 inclusiv, în cazul în care debitorul nu depune cerere de anulare a accesoriilor.”

4. La articolul XIII alineatul (7), litera b) se modifică și va avea următorul cuprins:

„b) la data de 31 ianuarie 2022 inclusiv, în cazul în care debitorul nu depune cerere de anulare a accesoriilor.”

5. Articolul XIV se modifică și va avea următorul cuprins:

„ART. XIV

Efecte cu privire la măsurile de executare silită prin poprire instituite de organul fiscal central

(1) Prin derogare de la prevederile art. 236 din Legea nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare, în perioada 14 mai 2020 - 15 decembrie 2020 inclusiv, precum și în perioada 1 ianuarie 2021 - 31 ianuarie 2022 inclusiv, debitorii care au notificat organul fiscal potrivit art. XIII și au dispuse măsuri de executare silită prin poprire la data de 14 mai 2020, de către organul de executare fiscală, asupra disponibilităților bănești pot efectua plata sumelor înscrise în adresele de înființare a popririi din sumele indisponibilizate, altele decât cele reprezentând obligații de plată care fac obiectul amânării la plată în vederea anulării potrivit art. XIII alin. (5) lit. a).

(2) Prevederile alin. (1) sunt aplicabile și pentru măsurile de executare silită prin poprire dispuse, potrivit legii, între data de 14 mai 2020 și data de 31 ianuarie 2022 inclusiv.”

6. Articolul XVI se modifică și va avea următorul cuprins:

„ART. XVI

Anularea accesoriilor în cazul debitorilor care beneficiază de eșalonare la plată

(1) Debitorii care la data de 14 mai 2020 beneficiază de eșalonarea la plată a obligațiilor fiscale potrivit Legii nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare, precum și cei care obțin eșalonarea în perioada cuprinsă între data de 14 mai 2020 și data de 31 ianuarie 2022 inclusiv pot beneficia de anularea dobânzilor, penalităților și tuturor accesoriilor în condițiile art. X - XII.

(2) Debitorii care la data de 14 mai 2020 beneficiază de eşalonarea la plată a obligațiilor fiscale potrivit Legii nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare, precum și cei care obțin eşalonarea în perioada cuprinsă între data de 14 mai 2020 și data de 31 ianuarie 2022 inclusiv, pot beneficia, în baza cererii de anulare a dobânzilor, penalităților și a tuturor accesoriilor, depuse în perioada 14 mai 2020 și 15 decembrie 2020 sau în perioada 1 ianuarie 2021 și 31 ianuarie 2022 inclusiv, de anularea dobânzilor, penalităților și tuturor accesoriilor, dacă eşalonarea la plată se finalizează până la data depunerii cererii de anulare a accesoriilor inclusiv. În acest caz, accesoriile incluse în ratele de eşalonare cu termene de plată după data de 14 mai 2020 achitate odată cu plata ratei de eşalonare se restituie potrivit Legii nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare. În situația în care eşalonarea la plată aflată în derulare cuprinde numai obligații de plată accesorii, debitorii pot beneficia de anularea accesoriilor rămase de plată din înlesnirea la plată acordată, fără a le mai achita, urmând ca, în baza cererii de anulare a accesoriilor, organul fiscal să emită decizia de anulare a accesoriilor, precum și decizia de finalizare a eşalonării la plată.”

7. Articolul XIX se modifică și va avea următorul cuprins:

„ART. XIX

Anularea accesoriilor în cazul debitorilor care au cereri de rambursare

Debitorii care la data de 31 ianuarie 2022 inclusiv au cereri de rambursare în curs de soluționare pentru care, ulterior acestei date, organul fiscal respinge total sau parțial rambursarea beneficiază de anularea obligațiilor bugetare accesorii potrivit prezentului capitol, dacă achită obligațiile bugetare de care depinde anularea, nestinse prin compensare cu sumele individualizate în cererea de rambursare, în termen de 30 de zile de la data comunicării deciziei prin care se respinge rambursarea.”

Art. VIII - (1) Dobânzile, penalitățile și toate accesoriile aferente obligațiilor bugetare principale administrate de organul fiscal central cu scadențe anterioare datei de 31 martie 2020 inclusiv și individualizate în decizii de impunere emise ca urmare a unei inspecții fiscale sau verificării situației fiscale personale în derulare la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență sau începute după data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență dar nu mai târziu de 31 ianuarie 2022, indiferent de momentul la care inspecția fiscală se finalizează, se anulează dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

a) toate diferențele de obligații bugetare principale individualizate în decizia de impunere sunt stinse prin orice modalitate prevăzută de art. 22 din Legea nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare, până la termenul de plată prevăzut la art. 156 alin. (1) din aceeași lege;

b) cererea de anulare a accesoriilor se depune, sub sancțiunea decăderii, până la data de 31 ianuarie 2022 inclusiv, respectiv în termen de 90 de zile de la comunicarea deciziei de impunere dacă termenul de 90 zile se împlinește după 31 ianuarie 2022 inclusiv.

(2) Dobânzile, penalitățile și toate accesoriile care pot fi anulate potrivit prezentului articol și care au fost stinse după data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență se restituie potrivit Legii nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare.

Art. IX. - La articolul 1 alineatul (8) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 181/2020 privind unele măsuri fiscal-bugetare, pentru modificarea și completarea unor acte normative, precum și pentru prorogarea unor termene, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 988 din 26 octombrie 2020, cu modificările ulterioare, litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) să depună o cerere la organul fiscal, în perioada 26 octombrie 2020 - 15 decembrie 2020, precum și în perioada 1 ianuarie 2021 – 30 septembrie 2021 inclusiv, sub sancțiunea decăderii. La cerere debitorul poate anexa graficul de eșalonare cuprinzând cuantumul propus al rateilor de eșalonare;”

Art. X. - La articolul 6 alineatul (1) din Ordonanța Guvernului nr.39/2015 privind cazierul fiscal, publicată în Monitorul Oficial, Partea I nr. 655 din 31 august 2015, aprobată cu modificări prin Legea nr. 327/2015, cu modificările și completările ulterioare, litera h) se modifică și va avea următorul cuprins:

„h) contribuabilul declarat inactiv a fost reactivat. Data scoaterii din evidență este data reactivării contribuabilului. Aceste prevederi sunt aplicabile și reprezentanților legali, respectiv reprezentanților desemnați;”

ART. XI. - Prevederile art. 6 alin. (1) lit. h) din Ordonanța Guvernului nr. 39/2015 privind cazierul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu modificările

aduse prin prezenta ordonanță de urgență, se aplică și situațiilor în care contribuabilii sunt reactivați fiscal la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență.

Art. XII. – Prin derogare de la prevederile art. 4 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, prevederile art. I și III intră în vigoare la data publicării prezentei ordonanțe de urgență în Monitorul Oficial al României, Partea I.

**PRIM-MINISTRU
VASILE-FLORIN CÎȚU**

**Contrasemnează:
Ministrul finanțelor,
Alexandru NAZARE**